

บูรณาการธุรกิจท่องเที่ยวชุมชน: เส้นทางตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

Integrating Community Tourism Business: The Route of Amphawa Floating Market at Samut Songkram Pro-

เบญจวรรณ นวากล

๑๖๔

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทาง
แหล่งน้ำอัมพวา จังหวัดอุบลราชธานี การบูรณาการท่องเที่ยวกับธุรกิจชุมชนเพื่อสร้างรายได้และการ
พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในคลาน้ำอัมพวา การวิจัยจึงได้สืบโนotide กิจกรรมทางท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา
เดินค้าภูมิปัญญาที่จำเป็นภายในบริเวณตลาดน้ำ ที่พักไอมส์เตอร์ดองเด่นทางตลาดน้ำอัมพวา ห้องน้ำให้
ศึกษาภูมิกรรมการมาท่องเที่ยว ความติดเทินในแต่ละด้านของธุรกิจท่องเที่ยวชุมชน เพื่อเป็นแนวทาง
ข้อเสนอแนะของการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวชุมชน การศึกษาครั้งนี้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 ราย
กับรากท่องเที่ยวเดินทางตลาดน้ำอัมพวา ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ สถิติที่ใช้ คือ
ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการสำรวจพบแนวทางการพัฒนาธุรกิจ
ท่องเที่ยวชุมชนในเดินทางดังนี้

ด้านสถานที่ในพื้นที่น้ำอัมพวา มีข้อเสนอแนะว่าควรมีที่จอดรถเพียงพอและพื้นที่ในการเดินทาง ความเป็นมิตรอย่างไรก็ตามสินค้าส่วนใหญ่ความจากชุมชนหรือเป็นสินค้าภูมิปัญญาไทย และไม่แพงเกินไป ซึ่งพื้นที่ในบริเวณตลาดน้ำอัมพวาควรมีการจัดกิจกรรมแสดงสินค้าและบริการระหว่างช่วงเทศกาล และควรรักษาความสะอาดในพื้นที่ตลาดน้ำอัมพวา อนุรักษ์สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ บรรณาการด้วยความช่วยเหลือและควรรักษาความเรียบง่ายในเวลาองค์กรดี

ด้านสินค้าภูมิปัญญา ความมีผลต่อภูมิปัญญาทางเศรษฐกิจและภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่เป็นภัยต่อภูมิปัญญาทางเศรษฐกิจและภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ของประเทศไทย ด้วยสินค้าภูมิปัญญาที่มีความหลากหลายและมีความน่าสนใจตามความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยสินค้าภูมิปัญญาจะเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ของประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักและน่าสนใจ ไม่ใช่แค่สินค้าแต่เป็นเรื่องราวและภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมา การอนุรักษ์ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ของประเทศไทย จึงเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่ง ไม่ใช่แค่การอนุรักษ์ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม แต่เป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาทางเศรษฐกิจและภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ด้วยภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่มีความหลากหลายและมีความน่าสนใจ ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น ไม่ซ้ำใคร ด้วยภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่มีความหลากหลายและมีความน่าสนใจ ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น ไม่ซ้ำใคร

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการติดต่อ คณบดีบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ถนนเพชรบุรีกุ่ม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

ไม่มสแตกติดกับริมแม่น้ำ ใกล้กับตลาดน้ำอัมพวา และมีระยะทางเดินทาง不远 ใจกลางบ้านครัวมีกิจกรรมเรียนรู้เชิงชุมชน สำหรับนักท่องเที่ยว และเป็นกิจกรรมท่องเที่ยว นอกจากริมแม่น้ำแล้ว ยังมีการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การล่าสัตว์ในอดีต การทำกระดาษสา ทำผ้าไทย ทำปูนปลาทราย ฯลฯ ที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสถึงความงามของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้

การบูรณาการ ทั้งสามด้านในการห้องเรียนเส้นทางศึกษาค้นคว้าอันพิเศษ จึงควรส่งเสริมโดยมีสื่อและการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการห้องเรียนฯ รวมกัน และรักษาทรัพยากรถังเดิมและวัฒนธรรมเพื่อการเก็บกู้ลสนับสนุนเชิงก้ามและกัน ของครุภัณฑ์ห้องเรียนชนนี้ให้อย่างยืนต่อไป

คำสำคัญ บรรณานุกรม, ศรีกิติท่องเที่ยวธรรมชาติ, เส้นทางศรีกดันน้ำอัมพวา

Abstract

This study aims to look at a variety of tourist attractions in the business community by following the way of Amphawa Floating Market in Samut Songkhram Province. Integrate tourism with business community to create income and contribute to economic development of the community in Amphawa Floating Market. This research, therefore, is interested in study of Place of Amphawa Floating Market, Thai intellectual products, Home-stay for the route of Amphawa Floating Market. However, the study of behavior and satisfaction on each side of the business community is gathering the data to set some guidelines for tourism development business in the way (doing business in a particular way) of Amphawa Floating Market. This study used random sample of 800 cases with a tour of Amphawa Floating Market. A questionnaire was used as a survey tool. Research statistics were; frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation. The survey finds the followings for guidelines of tourism development business in the way.

The Place of Amphawa Floating Market suggested that, it should have enough parking spaces and friendly merchants in the area. However, the most of the products should be from local community or Thai intellectual products and not expensive. Area in the Amphawa Floating Market should have activity to show the products and services during the festival. The

area should be clean in the Amphawa Floating Market, conservation of environment, the market's original atmosphere, and seeing fire flies at nights should be preserved.

Thai intellectual products: wide variety of Thai intellectual products should be offered. Modern packaging with various sizes should be offered for tourists' demand. These items should have various price levels and offer value for money. In addition, unique handicraft products and souvenirs should be offered. Especially food products should be clean and unique with local flavor.

Home-stay should be chosen from riverside, close to Floating Market, have a natural environment. Ownership of home should have activity of education in rustic ways of life for tourists and be friendly with them. In addition, provide clean standards, standards priced rooms, security for property of tourists, good quality food, educate locals to speak basic English and providing services. Above all, home ownership should be preserved by staying together with tourists in a conservative traditional style. Integrating the three aspects of the way of Amphawa Floating Market in Samut Songkhram Province, it should be promoted by media and the public relations altogether relevant government and agencies. Community should be developed in each area of business communication and preserve the traditional and cultural resources to support each other for tourism business community to continue sustainability.

Keywords: Integration, Community Tourism Business, Amphawa Floating Market Route

บทนำ

อดีต อัมพวาเมืองพยากรณ์ที่มีความคุณสมบูรณ์ในพื้นที่ตลอดแนวของฝากฝั่งแม่น้ำแม่กลองจากบริเวณปากอ่าวทะเลจนถึงคลองอัมพวา และมีต้นลำพูจำนวนมาก ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ มีรังห้อยอาศัยอยู่ที่ต้นลำพู ทำให้เกิดเสน่ห์และความสวยงามในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติบริเวณคลองอัมพ瓦 นอกจากคนในพื้นที่ยังมีอาชีพการเกษตร ที่คนไทยส่วนใหญ่เนยมทำกินและยังมีอีกหลากหลายอาชีพในพื้นที่ชุมชน ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์และถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนอัมพวา โดยเฉพาะการค้าขายบริเวณคลองอัมพวาในปัจจุบันสามารถบ้านเรือนเหล่าหลัง ถูกปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้งาน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ โดยบางหลังมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบอาคารเดิมที่เคยเป็น

บ้านพักอาศัย หรือร้านค้าให้ก่อชายมาเป็นบ้านพักโดยสหกรณ์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในขณะที่ร้านค้าเก่าแก่ทั้งหลาย ยังคงเปิดให้บริการอยู่ (เทศบาลตำบลอัมพวา, 2555)

ตลาดน้ำยามเย็นตามโครงการของเทศบาลตำบลอัมพวา จัดขึ้นในช่วงครึ่ง เสาร์และอาทิตย์ บริเวณปากคลองอัมพวา โดยชาวบ้านนำสินค้าพายเรือมาจำหน่ายในช่วงยามเย็น มีทั้งสินค้า การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ กล้วย มะพร้าว พืชผักต่างๆ เป็นต้น และมีสินค้าประเภทอาหารหลากหลายนานาชนิดมาจำหน่ายริมสองฝั่งคลองเกิดเป็นธุรกิจชุมชนในบริเวณตลาดน้ำอัมพวาโดยรอบ โดยจะเห็นได้ จากพื้นที่หน้าแม่น้ำริมคลองเด่นทางตลาดน้ำอัมพ瓦จัดเป็นถนนคนเดินมีร้านจำหน่ายอาหารและของท่องเที่ยวจำนวนมากนับร้อยร้าน ร้านอาหารและร้านจำหน่ายของที่ระลึกต่างๆ มากมายที่เกิดตามมาในภายหลัง พื้นที่ตลาดน้ำอัมพวา ยังเกิดธุรกิจที่หลากหลายในพื้นที่ โดยมีพักสำหรับภารมากว่าสิบห้อง คลองอัมพวา และแม่น้ำแม่กลอง เพื่อท่องเที่ยวชมวิวชุมชน ด้วยความต้องส่องไฟที่ลึกลับ รวมทั้งห้องที่อยู่ในยามค่ำคืน ทำให้เกิดธุรกิจชุมชนในรูปแบบการให้บริการท่องเที่ยวพักผ่อนแบบโรมสหกรณ์ อัมพวาเริ่มเป็นที่รู้จักของคนมากขึ้น ทำให้ตลาดน้ำอัมพวาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งนี้ชุมชนมีความเป็นเอกลักษณ์และด้วยลักษณะเด่นเฉพาะของพื้นที่สามารถสร้างความหลากหลายในการให้บริการในรูปแบบต่างๆ ของกรุงเทพฯ ที่มีชุมชน ตลาดน้ำอัมพวาเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นในกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วโลกและชาวต่างชาติทำให้ นักท่องเที่ยวหลั่งไหลไปที่这里เป็นประจำๆ 4 แสนคน มีเงินสะพัดกว่า 250 ล้านบาท ตุประชานในท่องถิน (อธิษฐาน เสียนันท์, 2552) นอกจากนี้ปัจจุบันรัฐบาล มีนโยบายให้ความสำคัญและส่งเสริมการท่องเที่ยว (ร่างให้ไว้ในรัฐบัญญัติ 2547) โดยให้หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ การจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนเป็นการจัดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่คำนึงถึงความต่ำมค่าในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการรักษาสภาพแวดล้อมของท่องถิน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเนื่อง จึงจะส่งผลให้ นักท่องเที่ยวเข้ามายิ่งเมืองท่องถินที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอและเป็นการสร้างผลกำไรรายได้ให้แก่คนในท่องถิน

การบูรณะการธุรกิจท่องเที่ยวชุมชนเป็นการสร้างกรุงเทพฯให้เป็นมหานครที่ควบคู่กันไปทั้งมิติด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม ตลอดจนมิติจิตใจและการบูรณะการแก้วความติดของ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวาทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ ภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว แล้วน้ำมูลลัพธ์ที่ได้ประมวลผลรวมกันเพื่อนำไปสู่การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวตึงนิเวศ

ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องการบูรณะการธุรกิจท่องเที่ยวชุมชน เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความหลากหลายในการมาท่องเที่ยวทั่วกรุงเทพฯชุมชนในพื้นที่ตลาดน้ำอัมพวาในการ

สร้างรายได้ที่ดีต่อไปในพื้นที่และเป็นกรณีศึกษาอย่างต่อการพัฒนาภูมิภาคตามน้ำท่าที่จะเกิดขึ้นใหม่อีกหลายแห่งซึ่งเป็นที่นิยมมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมาท่องเที่ยวชุมชนเดินทางคลาดน้ำอ้มพوا
- เพื่อศึกษาความคิดเห็นแต่ละด้านของนักท่องเที่ยวต่อธุรกิจท่องเที่ยวชุมชนในส่วนทางตลาดน้ำอ้มพوا จังหวัดสุพรรณหงส์ฯ ได้แก่ สถานที่ต่องานน้ำอ้มพوا สินค้าภูมิปัญญา และการพักผ่อนแบบบ้านสเตย์คลาดน้ำอ้มพوا
- เพื่อเสนอแนะการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวชุมชนแต่ละด้าน เส้นทางคลาดน้ำอ้มพوا จังหวัดสุพรรณหงส์ฯ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เป็นข้อมูลที่ต้องการพัฒนาทรัพยากริมแม่น้ำที่หลากหลาย ในการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวชุมชน ในพื้นที่ คลาดน้ำอ้มพواที่มีและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนในพื้นที่
- เป็นข้อเสนอแนะที่ต้องการพัฒนาและก่อสร้างรายได้ที่สำคัญไปของชุมชนตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อธุรกิจชุมชนที่เกี่ยวข้อง ในกิจกรรมเส้นทางคลาดน้ำอ้มพوا
- เป็นกรณีศึกษาต่อการวิจัยด้านแบบธุรกิจท่องเที่ยวชุมชนที่มีความหลากหลายในพื้นที่และมีลักษณะเฉพาะในกรณีการศึกษาคลาดน้ำที่มีลักษณะคล้ายกันและมีเอกลักษณ์เฉพาะโดยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคลาดน้ำในพื้นที่อื่นที่ต้องไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวหรือผู้มีสุค侃ะสังค์ในการมาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่เส้นทางคลาดน้ำอ้มพوا โดยรวมรวมบริเวณคลาดน้ำอ้มพوا และบริเวณเส้นทางท่องเที่ยวโดยเฉพาะบริเวณที่พักโภมสเดียในบริเวณที่พักคลาดน้ำอ้มพوا

โดยผู้วิจัยคำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบใช้สูตรไม่ทราบจำนวนประชากรหั้งสองแห่ง

โดยกำหนดสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 0.50 ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้คลาดเคลื่อนได้ที่ 5% และได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 ราย โดยผู้วิจัยกำหนดตัวแปรที่จะประเมินจำนวน 400 ราย จำนวน 800 ราย

การสุมตัวอย่างและการรวบรวมภาคสนาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตามความสะดวกในพื้นที่อย่างครอบคลุมบริเวณคลาดน้ำ อีกทั้งที่วิจัยได้ใช้การสุ่มตามความต้องการที่อยู่ในบริเวณพื้นที่คลาดน้ำอีกพื้นที่ จำนวน 400 ชุด
2. รวบรวมตามแหล่งท่องเที่ยวต่อไปนี้โดยรอบบริเวณคลาดน้ำอีกพื้นที่ จำนวน 400 ชุด

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบผลมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการศึกษาประกอบกับแนวความคิดต่างๆ และสภาพจริงในบริเวณคลาดน้ำอีกพื้นที่ และเลือกหัวข้อที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน แบ่งเป็น 2 ชุด โดยแบ่งลักษณะคล้ายกันค่าทางที่ลักษณะเฉพาะแต่ด้าน ดัง ชุดที่ 1 : สถานที่คลาดน้ำอีกพื้นที่ ลักษณะเดียวกัน ชุดที่ 2 : สถานที่ที่คลาดน้ำอีกพื้นที่ ลักษณะเดียวกันดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลที่ไปของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะค่าตอบเลือกตอบ (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามพูดถึงความก้ามภาพมาท่องเที่ยวเป็นคำถามเลือกตอบ (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านต่างๆ มีลักษณะการรีดประมวลค่า (Rating Scale) แบบสอบถามจะเป็นข้อความที่ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นโดยจำแนกออกเป็น 5 ระดับ

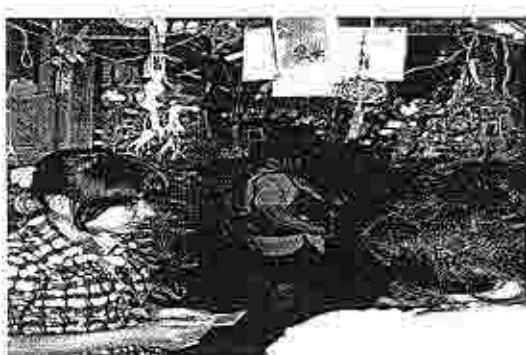
ส่วนที่ 4 เป็นค่าความความคิดเห็นตอบโดยคิวิชั่น ข้อเสนอแนะการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวในแต่ละ
ด้านของเด่นทางตลาดน้ำอัมพวาเป็นค่าถามเปิด (Open Question)

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการพิจารณาข้อมูล (Descriptive Statistics) ให้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของ
กลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลพฤติกรรมการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำ และความคิดเห็นด้านความพึงพอใจและด้าน
freedom ที่ใช้ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ(Percentage) ข้อมูลความติดเห็น ให้สถิติพื้นฐาน
ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวาและการเลือกซื้อสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่นใน
ตลาดน้ำอัมพวา

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำตลาดอัมพวาปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.05
รองลงมา 2-3 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 37 โดยซื้อสินค้าภูมิปัญญาทุกปีคิดเป็นร้อยละ 41.8 ส่วนใหญ่ซื้อ
สินค้าในบริเวณร้านค้าไม่แหล่งท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาซื้อสินค้าจากแหล่งจ้างน้ำยสินค้าที่
จะเลือกคิดเป็นร้อยละ 24 ซึ่งเพื่อเป็นของที่ระลึกและของฝากคิดเป็นร้อยละ 40.61 ประมาณสินค้าภูมิ
ปัญญาที่ซื้อส่วนใหญ่คือประมาณคิดเป็นร้อยละ 30.86 รองลงมาซื้อสินค้าประมาณคิดเป็น
ร้อยละ 26.64 โดยมีค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าภูมิปัญญาในตลาดน้ำอัมพวา 501-1,000 บาท คิดเป็น

ร้อยละ 47.2 ของลงมาซื้อสินค้าภูมิปัญญาไม่ยกกว่า 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.5 การหัดสินใจซื้อสินค้าจากอัชญาศัยผู้ขายคิดเป็นร้อยละ 70.02.

พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวกรรมเส้นทางตลาดน้ำอัมพวาและการพักผ่อนในรูปแบบ
ไอมสเตอร์ดัม ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ความคิดเห็นการมาท่องเที่ยวเส้นทางตลาดน้ำอัมพวา

พบว่า กิจกรรมที่มาพักไอมสเตอร์ดัมใหญ่ มาทางเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา เกินครึ่ง นั่นเรื่องของ ห้องน้ำอยู่ด้านบนห้องนอน ที่อยู่อุบัติ 2.2 ห้องเที่ยวให้พำนัช 9 วัด และ ชมสถาปัตยกรรม โบราณ เช่น การทำวัววุฬา ตามวัฒนาธรรมสหัสวรรษ ล้วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารทาง เพื่อน/ครอบครัว/ญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 63.5 ของลงมาซื้อรุ่งข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสถานที่ท่องเที่ยวพักไอมสเตอร์ดัม ล้วนใหญ่เลือกมาพักผ่อนมากที่สุด รองลงมาเดือกมาสัมผัสร่องรอยแบบท่องเที่ยว ชุมชน เดินทางมาในช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ และ มีค่าใช้จ่ายการพักคืนละ 501-1,000 คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมา 1,001-1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.0 และน้อยกว่า 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ

ความพึงพอใจแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

- ด้านตลาดน้ำอัมพวา

พ่อใจกับสินค้าที่จำหน่ายและของที่ระลึก และการให้บริการของพ่อค้าแม่ค้าในพื้นที่ในระดับมาก ความสวยงามของสถานที่ บรรยากาศของตลาด ความสะอาด ความปลอดภัย มีความพอใจในระดับมาก และกระบวนการท่องเที่ยวนี้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

- ด้านสินค้าภูมิปัญญา

พ่อใจกับสินค้าภูมิปัญญาประเภทหมอน รองลงมา สินค้าภูมิปัญญาประเภทอาหาร และสินค้าภูมิปัญญาประเภทหัตถกรรม ตามลำดับ และมีความพอใจในระดับมาก

- ความคิดเห็นการเข้าพักอาศัยแบบไฮมสเตด

ดำเนินที่พัก ความก้าวขวางของห้องพัก แหล่งที่พักมีสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย การ
ตกแต่งสวยงาม และความสะอาด มีความพอใจในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านสถานที่ มีข้อเสนอแนะด้านสถานที่จำเป็นอย่างมีบริเวณที่กว้างขึ้น น้ำที่จ่ายควรเพียงพอ ไม่
ควรเอาสินค้าภาคอื่นมาจำหน่ายจนขาดความเป็นเอกลักษณ์ในพื้นที่บริเวณตลาดน้ำอัมพวา
และสินค้าไม่ควรมีราคาแพงเกินไป ควรมีการจัดแสดงสินค้าและบริการ และศิลปวัฒนธรรมที่
ได้เด่นในช่วงเทศกาลสำคัญ และควรรักษาความสะอาดในบริเวณตลาดน้ำอัมพวา ตลอดจน
รักษารูปแบบตลาดน้ำดั้งเดิมไว้
2. ด้านสินค้าภูมิปัญญา ควรมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายจ้านขายในพื้นที่มากขึ้น ควรมีการพัฒนา
รูปแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีความทันสมัย เป็นสินค้าที่สามารถพกพาสะดวกมีลักษณะพิเศษตาม
ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ต่างด้วย คาดควรมีความเหมาะสมและควรพัฒนาให้มีความ
เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น ส่วนผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาด้านอาหารควรมีสานชาติอาหารด้วยและมี
ความดึงดูดใจให้คงถูก
3. ด้านไฮมสเตด พับว่า ควรจะทำเลติดกับแม่น้ำ ใกล้ตลาดน้ำอัมพวา และบรรยากาศเป็นอ่อนชាត
สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้มาพักเดินทางวิ่งท่องเที่ยวที่บ้านเรือนในบริเวณที่พัก ห้องหักควรมีความสะอาด มี
ราคาเป็นมาตรฐาน และสามารถรักษาความปลอดภัยและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และควร
จัดบริการอาหารที่ดี ทั้งด้านอาหาร บริโภคน และคุณภาพให้มีความเหมาะสม นอกจากนี้ควรอบรมเพิ่มเติมด้าน¹
ภาษาอังกฤษอย่างง่ายในการสื่อสารเพื่อให้ในการให้บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบัน
ชาวต่างชาติให้ความสนใจในการมาท่องเที่ยว รวมถึงควรขับกันอนุรักษ์รูปแบบไฮมสเตดให้
เป็นแบบนักท่องเที่ยวกัญกันเจ้าของบ้าน
4. ควรบูรณาการ ทั้งสามด้านในการท่องเที่ยวเดินทางตลาดน้ำอัมพวา จึงควรมีการส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวโดยใช้สื่อและการประชาสัมพันธ์ตลอดจนการสนับสนุนในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำ
อัมพ瓦ร่วมกัน และส่งเสริมการพัฒนาให้แต่ละด้านสามารถตอบสนองความพอใจในระดับมาก

ทั้งด้านสถานที่ตลาดน้ำ สินค้าภูมิปัญญา และการพัฒนาศักยภาพน้อมสเตย์ ตลอดจนการให้ข้อมูลเพื่อให้ทุกคนในชุมชนได้มีส่วนร่วมที่ดีในการร่วมกันสนับสนุนการท่องเที่ยวของธุรกิจชุมชน และยังคงรูปแบบทรัพยากรและวัฒนธรรมตั้งเดิมตลอดจนสินค้าภูมิปัญญาของชุมชนให้คงอยู่เพื่อการเกื้อกูลในการอยู่ร่วมกัน และการสร้างเสริมเชิงกันและกันในชุมชน ธุรกิจที่จะสร้างรายได้ ให้คือเป็นชุมชนเข้มแข็งและมีความยั่งยืนที่ต้องร่วมกันต่อไป

บรรณานุกรม

- เทศบาลตำบลอัมพวา. (2555). ประวัติและสภาพทางเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2555, จาก http://www.amphawa.go.th/index.php?option=com_content&view=category&id=17&Itemid=19
- วีระ ธนาวิรักษ์. (ม.ป.ป.). ธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงภูมิภาค: ทางเลือกการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบยั่งยืน. อุดรดิตถ์: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- รัตติยา ศิตานันท์. (2549). การเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและประชาชน. ปริญญาดุษฎีบัตรมหาวิทยาลัยสมุทรสาคร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รำไพพรรณ์ แก้วสุริย์. (2547). หลักการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2555, จาก <http://lib.dtc.ac.th/article/tourism/0007.pdf>
- อริสรา เศยางนนท์. (2552). การป้องกันการเดือนไหว้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของตลาดน้ำอัมพวา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 29(4), 163-172.